

Преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden (Нидерландия), постъпило на 27 февруари 2015 г. — Sprengen/Pakweg Douane BV/Staatssecretaris van Financiën

(Дело C-97/15)

(2015/C 171/19)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hoge Raad der Nederlanden

Страни в главното производство

Жалбоподател: Sprengen/Pakweg Douane BV

Друга страна в производството: Staatssecretaris van Financiën

Преюдициални въпроси

- 1) Следва ли забележка 5, точка В, последна алинея към глава 84 от КН — като при необходимост се вземат предвид приложения А и Б от анекса към Споразумението за информационните технологии — да се тълкува в смисъл, че устройства като описаните в настоящото съдебно решение „screenplays“ трябва да бъдат класирани в подпозиция 8471 70 50 от КН като „твърди дискови запаметяващи единици“, макар че те имат характеристики и свойства, които им позволяват да възпроизвеждат на телевизионен апарат или на видеомонитор запаметени върху твърдите дискове мултимедийни файлове след конвертирането им в аналогови сигнали?
- 2) При отрицателен отговор на първия въпрос следва ли позиция 8521 от КН да се тълкува в смисъл, че устройства като „screenplays“ трябва да бъдат класирани в тази позиция дори когато функцията за видеофонично възпроизвеждане не е единствената им функция, но представлява основна тяхна функция?

Преюдициално запитване от Juzgado de lo Social nº 33 de Barcelona (Испания), постъпило на 27 февруари 2015 г. — María Begoña Espadas Recio/Servicio Público de Empleo Estatal (SPEE)

(Дело C-98/15)

(2015/C 171/20)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Juzgado de lo Social nº 33 de Barcelona

Страни в главното производство

Ищец: María Begoña Espadas Recio

Ответник: Servicio Público de Empleo Estatal (SPEE)

Преюдициални въпроси

- 1) Следва ли в съответствие с практиката, установена с [Решение на Съда от 10 юни 2010 г., Bruno и др., C-395/08], да се приеме, че клауза 4 от Рамковото споразумение за работа при непълно работно време, приложено към Директива 97/81/ЕО ⁽¹⁾ относно Рамково споразумение за работа при непълно работно време, е приложима по отношение на обезщетение за безработица, основано на вноски, като предвиденото в член 210 от испанския Ley General de Seguridad Social, което се финансира изключително от вноските, направени от работника и предприятията, за които е полагал труд, и се изчислява в зависимост от осигурителния стаж през шестте години, предшестващи настъпването на законоустановеното състояние на безработица?

- 2) При утвърдителен отговор на предходния въпрос, следва ли в съответствие с практиката на Съда, установена с [посоченото решение *Vgupo* и др.], клауза 4 от [Рамковото споразумение] да се тълкува в смисъл, че не допуска национална разпоредба като съдържащата се в член 3, параграф 4 от *Real Decreto 625/1985* от 2 април (Правилник за обезщетенията за безработица), към който препраща седма допълнителна разпоредба, параграф 1, предложение четвърто от *Ley General de Seguridad Social*, съгласно която разпоредба при „вертикалното“ непълно работно време (само три дни седмично) дните, през които не е полаган труд, не се вземат предвид при изчисляване на продължителността на изплащане на обезщетението за безработица, независимо че за същите са платени осигурителни вноски, което води до намаляване на продължителността на изплащане на обезщетението?
- 3) Следва ли забраната за пряка или непряка дискриминация, основана на пола, съдържаща се в член 4 от Директива 79/7⁽²⁾, да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба, която, подобно на член 3, параграф 4 от [Real Decreto 625/1985], в случаите на работа при „вертикално“ непълно работно време (само три дни седмично) не отчита като осигурителен стаж дните, през които не е полаган труд, което води до намаляване на продължителността на изплащане на обезщетението за безработица?

⁽¹⁾ ОВ L 14, стр. 9.

⁽²⁾ Директива 79/7/ЕИО на Съвета от 19 декември 1978 година относно постепенното прилагане на принципа на равното третиране на мъжете и жените в сферата на социалното осигуряване (ОВ L 6, стр. 24; стр. 174; Специално издание на български език, глава 5, том 1, стр. 192).

Преюдициално запитване от *Tribunal Supremo (Sala de lo Civil)* (Испания), постъпило на 27 февруари 2015 г. — *Christian Liffers/Producciones Mandarin, S.L. y Gestevisión Telecinco, S.A.*

(Дело C-99/15)

(2015/C 171/21)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Supremo (Sala de lo Civil)

Страни в главното производство

Жалбоподател: *Christian Liffers*

Други страни: *Producciones Mandarin, S.L.* и *Gestevisión Telecinco, S.A.*

Преюдициални въпроси

Може ли разпоредбата на член 13, параграф 1 от Директива 2004/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета⁽¹⁾ от 29 април 2004 година относно упражняването на права върху интелектуалната собственост да се тълкува в смисъл, че увредено в резултат на нарушение на право на интелектуална собственост лице, което претендира обезщетение за имуществени вреди, определено въз основа на размера на авторските и лицензионни възнаграждения или хонорари, които биха били дължими, в случай че нарушителят беше поискал разрешение да използва въпросното право на интелектуална собственост, няма право освен това да претендира и обезщетение за понесени немуществени вреди?

⁽¹⁾ ОВ L 157, стр. 45; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 2, стр. 56.